

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. rugpjūčio 19 d. Nr. 21RE2-388 (AG2-263/13-2026)
Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Ingos Drąsutavičienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Vilijos Astrauskienės ir Lauros Bernikienės, sekretoriaujant Margaritai Žiobakaitei, dalyvaujant pareiškėjui X. Y.,

2026 m. rugpjūčio 17 d. viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei Vilniaus rajono savivaldybės administracijai, trečiajam suinteresuotam asmeniui uždarajai akcinei bendrovei „X“ dėl Vilniaus rajono savivaldybės administracijos 2026 m. balandžio 30 d. rašto Nr. S-10489(13.1 Mr) „Dėl 2026 m. balandžio 3 d. skundo bei informacijos pateikimo“ ir 2026 m. gegužės 26 d. rašto Nr. S-12862(13.1 Mr) „Dėl 2026 m. gegužės 19 d. skundo bei informacijos pateikimo“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2026 m. liepos 2 d. sprendimu Nr. P2-163 (AG2-263/13-2026) priimtas nagrinėti pareiškėjo X. Y. skundas atsakovei Vilniaus rajono savivaldybės administracijai (toliau – ir Administracija), trečiajam suinteresuotam asmeniui uždarajai akcinei bendrovei (toliau – ir UAB) „X“, kuriuo pareiškėjas prašo: 1. Panaikinti Administracijos 2026 m. balandžio 30 d. raštą Nr. S-10489(13.1 Mr) (toliau – ir Sprendimas1); 2. Panaikinti Administracijos 2026 m. gegužės 26 d. raštą Nr. S-12862(13.1 Mr) (toliau – ir Sprendimas2, kartu – ir Sprendimai); 3. Įpareigoti Administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. balandžio 3 d. kreipimąsi (toliau – ir Skundas) kartu su 2026 m. gegužės 19 d. pateiktu patikslinimu / papildymu (toliau – ir Skundo papildymas, kartu – ir Skundai) ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį, aiškiai motyvuotą administracinį sprendimą; 4. Įpareigoti Administraciją pakartotinio nagrinėjimo metu įvertinti visas svarbias aplinkybes, įskaitant: a) NVSC (pastaba, Nacionalinio visuomenės sveikatos centro prie Sveikatos apsaugos ministerijos, toliau – ir NVSC) nustatytus triukšmo ribinių dydžių viršijimus; b) NVSC duotus nurodymus triukšmo šaltinio valdytojui dėl triukšmo mažinimo priemonių įgyvendinimo; c) policijos registruotus pranešimus dėl triukšmo; VMVT (pastaba, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos, toliau – ir VMVT) nustatytus veiklos pažeidimus; d) ar vykdoma veikla nepažeidžia trečiųjų asmenų gyvenimo ir veiklos sąlygų, kaip tai numatyta Statinio (jo patalpų) naudojimo ne pagal paskirtį atveju ir tvarkos apraše (pastaba, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. spalio 12 d. nutarimu Nr. 1178 patvirtintas Statinio (jo patalpų) naudojimo ne pagal paskirtį atveju ir tvarkos aprašas, toliau – ir Aprašas); e) ar yra pagrindas taikyti Triukšmo valdymo įstatymo (toliau – ir TVĮ) 13 straipsnio 3 dalyje ir 27 straipsnio 2 dalyje numatytas triukšmo prevencijos ir mažinimo priemones.

Pareiškėjo skunde nurodoma, kad jis su šeima, kurioje yra ir mažamečių vaikų, gyvena adresu (*duomenys neskelbtini*) Vilniaus r. (toliau – ir pareiškėjo sklypas), o kaimyniniame žemės sklype (unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), *pastaba*, ginčui aktualūs du sklypai: žemės sklypas,

unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esantis adresu (*duomenys neskelbtini*) Vilniaus r., toliau – ir Žemės sklypas¹, bei žemės sklypas, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esantis adresu (*duomenys neskelbtini*) Vilniaus r., toliau – ir Žemės sklypas², bendrai – Žemės sklypai), esančiuose pastatuose yra vykdoma veikla organizuojant pobūvius, maitinimą, įvairius renginius, kuriuos vykdo UAB „X“. Pažymi, kad vykstantys renginiai dažnai užsitęsia gerokai po vidurnakčio yra triukšmingi ir trikdo šeimos ir aplinkinių gyventojų poilsį, miegą, drumsčia ramybę. Dėl šios situacijos išsprendimo ne kartą buvo kalbėta tiek su Žemės sklypuose veiklą vykdančiais asmenimis, buvo kviečiama policija (ne mažiau 13 kartų) ir surašomi ANK (pastaba, administracinių nusižengimo kodekso, toliau – ir ANK) protokolai, atlikti privatūs ir NVSC triukšmo matavimai, kuriais nustatyti pažeidimai, taip pat VMVT 2025 m. birželio 4 d. priėmė sprendimą dėl ūkio subjekto veiklos uždraudimo, dėl rastų pažeidimų. Paaiškina, kad ne kartą kreipėsi į Administraciją su tikslu spręsti šią problemą, tačiau ji tęsiasi nuo 2022 metų ir toliau egzistuoja bei trikdo pareiškėjo ir jo šeimos narių gyvenimo kokybę, o artėjant pobūvių sezonui situacija tik blogėja.

Teigia, jog Savivaldybė nesiima konkrečių veiksmų siekiant sumažinti kaimynystėje keliamą triukšmą. Nurodo, kad Skundu ir jo papildymu kreipėsi į atsakovę prašydamas imtis priemonių užtikrinant pamatines jo ir šeimos narių teises bei kuo skubiau inicijuoti TVĮ 27 straipsnyje nustatytą triukšmo prevencijos ir mažinimo priemonių taikymą, į kuriuos atsakė skundžiamais Sprendimais, tačiau atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Konstitucijos, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) nuostatas ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) formuojamą praktiką, iš esmės aiškiai, išsamiai ir motyvuotai nebuvo išnagrinėti minėtuose skunduose keliami klausimai ir nebuvo priimtas teisės aktų reikalavimus atitinkantis motyvuotas administracinis sprendimas.

Pasisakydamas dėl triukšmo paaiškina, jog atsakovė Sprendime¹ nurodė, kad Skundo dalis dėl vykstančių renginių (pobūvių) skleidžiamo triukšmo, galimai neteisėtai vykdomos maisto gaminto veiklos, ne pagal paskirtį naudojamo žemės sklypo ir (ar) ūkininko sodybos, esančios Žemės sklype², statybos teisėtumo Administracijos 2026 m. balandžio 9 d. raštu Nr. S-8264(13.1 Mr) persiūsta nagrinėti pagal kompetenciją Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir Inspekcija), NVSC, VMVT bei Valstybinei mokesčių inspekcijai (toliau – ir VMI). Taip pat informavo, kad 2026 m. balandžio 14 d. žemės sklypų, esančių adresais Vilniaus r., (*duomenys neskelbtini*) ir (*duomenys neskelbtini*), savininkams Administracija išsiuntė įspėjamuosius raštus „Dėl UAB „X“ vykdomos veiklos“, kuriais, be kita ko, informavo apie atsakomybę už ANK 488 straipsnyje nurodytą nusižengimą ir įpareigojo laikytis Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų bei pašalinti nustatytus pažeidimus. Tačiau iš esmės, nepaisant to, kad buvo ne kartą nustatyti teisės aktų pažeidimai, atsakovė nesiėmė jokių realių veiksmų jo (pareiškėjo) teisėms apsaugoti, o tik apsiribojo įspėjamojo pobūdžio raštais, bet ginčijamuose Sprendimuose nepagrindė kodėl tokia priemonė laikytina pakankama, nors byloje yra duomenų apie ilgalaikius ir pasikartojančius triukšmo pažeidimus.

Teigia, jog Administracija nevertino arba nepakankamai įvertino, ne tik pareiškėjo nurodytus ilgai besitęsiančius, bet ir valstybės institucijų, privačių įstaigų nustatytus faktus, besitęsiančią situaciją. Paaiškina, kad 2022 m. rugsėjo 3 d. atliktas privatus garso triukšmo matavimas, kurio metu užfiksuotas vidutinis triukšmas – 57 dBA (max. viršijimai siekė net 64 dBA, kai leistinas yra 45 dBA), kaimynai veiksmų nesiėmė, taip pat 2022 m. spalio 12 d. NVSC atlikto garso triukšmo matavimus ir nustatė jo viršijimą – 50.9 dBA (max. – 57.1 dBA), be to, NVSC 2024 metais, atlikusi triukšmo matavimus, 2024 m. lapkričio 25 d. raštu Nr. (10-12 4.80 Mr)2-45007 pareiškėjui nurodė, kad nustatė pažeidimus ir šią išdėstytą informaciją pateikė Administracijai bei Vilniaus apskrities vyriausiajam policijos komisariatui (toliau – ir Vilniaus AVPK, Policija), prašydami „savivaldybės įvertinti, ar Pastatas, kuriame vyksta pobūviai, atitinka esminius apsaugos nuo triukšmo reikalavimus, prašydami Policijos įgyvendinti triukšmo prevencijos ir kontrolės priemones viešosios rimties užtikrinimui“. Tačiau turimais duomenimis, savivaldybė, ne tik, neįvertino pareiškėjo Skunduose nurodytų argumentų, bet ir neįvykdė kompetentingos valstybės institucijos prašymo įvertinti statinio atitiktį apsaugos nuo triukšmo reikalavimams.

Teigia, kad NVSC 2025 m. gegužės 29 d. raštu Nr. (10-12 4.80 Mr)2-21966 pareiškėjui nurodė, jog buvo nustačiusi Lietuvos higienos normos HN 33:2011 „Triukšmo ribiniai dydžiai

gyvenamuosiuose ir visuomeninės paskirties pastatuose bei jų aplinkoje“ pažeidimus ir nurodė UAB „X“ įgyvendinti efektyvias triukšmo mažinimo priemones. Nors buvo nurodyta, jog UAB „X“ įgyvendino triukšmo mažinimo priemones, tačiau byloje esantys duomenys rodo, kad jos nepašalina triukšmo ribinių dydžių viršijimų, nes 2025 m. gegužės 10 d. atlikus privatų matavimą nustatytas triukšmo viršijimas – 52.1 dBA (max. 55.9 dBA). Be to, Vilniaus AVPK pateiktais duomenimis, dėl objektų adresu (*duomenys neskelbtini*) Vilniaus r. sav., nuo 2022 m. sausio 1 d. buvo registruota 13 iškvietimų dėl triukšmo. Šie duomenys rodo ne pavienį incidentą, o ilgalaikę ir pasikartojančią problemą. Savivaldybė šių aplinkybių taip pat nevertino.

Remiasi Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (toliau – ir VSI), TVĮ, Konstitucijos, Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis, teismų praktika, reglamentuojančiais savivaldybės savarankiškas funkcijas triukšmo valdymo srityje, šiai sričiai nustatytas taisyklės bei asmens teisę į nuosavybės neliečiamumą, apimančią, be kita ko, teisę į ramų naudojimąsi būstu. Vadovaudamasis Statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 (toliau – ir STR 1.01.03:2017), nurodo, jog UAB „X“ naudojamas (*duomenys neskelbtini*) kv. m pastatas, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), atitinka kaimo turizmo pastato apibrėžimą, o pagal Statybos techninio reglamento STR 2.02.02:2004 „Visuomeninės paskirties statiniai“, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. vasario 27 d. įsakymu Nr. D1-91 (toliau – ir STR 2.02.02:2004), 1 priedo 10 punktą, poilsio paskirties pastatai (tame tarpe ir kaimo turizmo pastatai) yra priskiriami prie visuomeninės paskirties statinių, kurių projektavimui nustatytas reikalavimas projektuoti statinius taip, kad jie nekeltų grėsmės pastatuose ir šalia jų esančių žmonių sveikatai bei atitiktų jų darbui, poilsiui bei miegui būtinas komfortines aplinkos sąlygas. Nurodo, kad UAB „X“ veikla nuolat viršija didžiausius leidžiamus triukšmo ribinius dydžius gyvenamosios paskirties ir visuomeniniuose pastatuose bei jų aplinkoje“, patvirtintos Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. birželio 13 d. įsakymu Nr. V-604 (toliau – ir HN 33:2026), 1 lentelėje.

Atkreipia dėmesį, kad nors kompetentingos institucijos ne kartą buvo nustačiusios triukšmo ribinių dydžių viršijimus, atsakovės prašė taikyti TVĮ numatytas triukšmo prevencijos ir mažinimo priemones, tačiau ginčijamuose Sprendimuose nėra duomenų, kad atsakovė iš esmės būtų įvertinusi tokio prašymo pagrįstumą, nes apsiribota informacijos persiuntimu kitoms institucijoms ir įspėjamojo pobūdžio raštais, bet nepasisakyta dėl TVĮ 13 straipsnio 3 dalyje ir 27 straipsnio 2 dalyje numatytų priemonių taikymo galimybės konkrečioje situacijoje. Teigia, jog atsakovė nenurodė jokių motyvų, kodėl atsisakė svarstyti TVĮ numatytų priemonių taikymą arba kodėl laikė jas netinkamomis taikyti, nors tokio vertinimo buvo prašoma. Sprendimuose nebuvo įvertintos visos reikšmingos faktinės aplinkybės, neatsakyta į vieną iš pagrindinių prašymų ir nepateikti motyvai dėl TVĮ numatytų priemonių taikymo. Dėl šių priežasčių ginčijami administraciniai aktai neatitinka VAI įtvirtintų išsamumo, objektyvumo ir gero administravimo principų, todėl yra pagrindas juos panaikinti ir įpareigoti atsakovę šį klausimą išnagrinėti iš naujo.

Pasisakydamas dėl pastatų naudojimo ne pagal paskirtį nurodo Lietuvos Respublikos statybos įstatymo (toliau – ir SI) 49 straipsnio 1 dalies 2 punkto, VSI 6 straipsnio 21 punkto nuostatas ir paaiškina, jog atsakovės prašė atlikti tyrimą dėl veiklos vykdymo naudojamuose statiniuose, kadangi, pastatai naudojami ne pagal paskirtį, o juose vykdoma veikla yra negalima. Pažymi, kad su skundžiamuose Sprendimuose nurodyta išvada nesutinka, nes Administracija 2025 m. gegužės 14 d. rašte Nr. S-9978(13.1 Mr) nurodė, kad 2018 m. rugsėjo 19 d. išduotas statybą leidžiantis dokumentas Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – ir Leidimas) ūkininko sodybai (vieno buto gyvenamajam namui ir ūkiniam pastatui) statyti žemės sklype, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančiame Vilniaus r. (*duomenys neskelbtini*). Šiame žemės sklype yra užregistruotas (*duomenys neskelbtini*) kv. m. vienbučių naudojimo paskirties pastatas – vienbutis gyvenamasis namas, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), bei viešojo poilsio naudojimo paskirties (*duomenys neskelbtini*) kv. m pastatas – kaimo turizmo pastatas, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*). Nors pastatai du, vizualiai jie pastatyti kaip vienas statinys. Žemės sklype adresu (*duomenys neskelbtini*) yra pagalbinio ūkio paskirties ūkinis namas, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*). „UAB X“ minėtuose pastatuose vykdo restoranų ir

pagaminto valgio teikimo veiklą, pagaminto valgio tiekimą renginiams (Ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriaus kodas 56.10, 56.29). Atsižvelgiant į tai, remdamasis SI 47 straipsnio 1 dalies 1 punktu, teigia, kad tokia vykdoma pastatuose veikla duoda pagrindo abejonei, kad yra pažeidžiamos STR 1.01.03:2017 nuostatos.

Nurodo Žemės naudojimo būdų turinio aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2024 m. birželio 17 d. įsakymu Nr. D1-199, nuostatas (įskaitant galiojusias Leidimo išdavimo metu ir iki 2024 m. lapkričio 1 d.) dėl rekreacinio naudojimo žemės sklypų ir paaiškina, kad ankstesniuose raštuose atsakovė buvo nurodžiusi, jog adresu Vilniaus r. sav., (*duomenys neskelbtini*), Leidimas buvo išduotas ūkininko sodybai (vieno buto gyvenamajam namui ir ūkiniam pastatui). Lietuvos Respublikos ūkininko ūkio įstatymo (toliau – ir ŪŪĮ) nuostatų, reglamentuojančių ūkininko statuso įgijimą bei ūkininko sodybos įrengimą, pagrindu atkreipia dėmesį, jog Žemės sklype2 stovintys pastatai registruoti kaip gyvenamosios paskirties bei kaimo turizmo paskirties, kas pagal Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo (toliau – ir TĮ) 2 straipsnio 9 dalies nuostatą, leidžiama, tačiau maitinimo veikla, kavinių užkandinių veikla ir salės nuoma pokyliams (kam net nėra išduotas leidimas) neatitinka ūkininkui leidžiamos veiklos „kaimo turizmo veikla“. Mano, kad teisinis reglamentavimas lemia, jog ūkininko sodybai statyti leidimas išduodamas tik ūkininkui, kuris ten turi vykdyti žemės ūkio, miškininkystės ir kitą įstatymų neuždraustą veiklą (tame tarpe ir kaimo turizmo), bet faktinė situacija rodo, kad neatitinkant įstatymų reikalavimams ūkininko sodyboje abu pastatai naudojami vykdant pokylių veiklą gaminant maistą įmonės UAB „X“. Teigia, jog atsakovė šios aplinkybės netyrė ir dėl jos motyvuotai nepasisakė.

Savivaldybė Sprendime1 neatkreipė dėmesio, jog įmonė pastatuose vykdo veiklas: „Kitų maitinimo paslaugų teikimas“, atitinkančią ekonominės veiklos klasifikatorių 56.29. (pastaba: duomenys gauti iš VMVT), taip pat „Restoranų ir pagaminto maisto teikimo veikla“, atitinkančią ekonominės veiklos klasifikatorių 56.10. Iš to seka, kad a) ekonominės veiklos klasifikatoriuje nurodyta UAB „X“ vykdoma veikla 56.29 nepatenka į Aprašo 3² punkto ir 3² punkto 1–5 papunkčiuose nurodytą galimą veiklą; b) veikla pagal Ekonominės veiklos klasifikatorių 56.10 galima viename iš pastatų – vienbutis gyvenamasis namas, kitame pastate – Kaimo turizmo pastatas, kurio paskirtis viešojo poilsio, galimos veiklos nurodytos Aprašo III skyriuje. Atkreipia dėmesį, kad nei viena iš UAB „X“ vykdomų veiklų nepatenka į III skyriuje aptartas poilsio pastatuose galimas vykdyti veiklas. Nors tai buvo nurodyta Administracijai tiek Skunde, tiek Skundo papildyme, Sprendimuose šios aplinkybės neanalizavo ir nepaaiškino, kodėl jai nesuteikė teisinės reikšmės.

Be to, atsižvelgiant į tai, kad Žemės sklype2 Leidimas buvo išduotas ūkininko sodybai (vieno buto gyvenamajam namui ir ūkiniam pastatui) statyti, pareiškėjas Skunde išsamiai išdėstė teisinius argumentus apie ūkininko sodybos paskirtį, ūkininko ūkio veiklos specifiką ir pan., tačiau atsakovė Sprendime1 nenurodė jokių argumentų, ar tuo pagrindu buvo atliktas tyrimas ir vertinimas, todėl apie tai dar kartą nurodė Skundo papildyme prašydamas įvertinti situaciją ir priimti sprendimą.

Nesutinka su Sprendimo1 argumentu, jog „kaimo turizmo paslaugos yra poilsio ir apgyvendinimo veikla kaimo aplinkoje, todėl pobūvių organizavimo veikla atitinka kaimo turizmo paskirtį ir nėra laikytina naudojimui ne pagal paskirtį“, nes Skundo papildyme pakartotinai atkreipė dėmesį, jog atsakovė darydama išvadą „Pagalbinio ūkio paskirties ūkinio pastato su pobūvių svetainės patalpomis naudojimas pobūvių organizavimo paslaugoms teikti leistinas pagal Aprašo 3² punkto ir 3².1-3².5 papunkčių nuostatas“, neatkreipė dėmesio, kad minėtas punktas ir jo papunkčiai neapima poilsio paskirties (kaimo turizmo) pastato bei jame teikiamų kaimo turizmo paslaugų. Nurodo, kad tai yra įtvirtinta tiek TĮ 2 straipsnio 9 dalyje, tiek VMVT direktoriaus 2008 m. gruodžio 31 d. įsakymo Nr. B1-670 „Dėl Maisto tvarkymo reikalavimų kaimo turizmo paslaugos teikėjams patvirtinimo“ 3.1 papunktyje. Pažymi, kad UAB „X“ vykdoma restoranų ir pagaminto maisto teikimo veikla, kitų maitinimo paslaugų teikimas neatitinka ūkininkui (UAB „X“ nėra ūkininkas) leidžiamą veiklą „kaimo turizmo veikla“, nes neatitinka įstatymuose apibrėžtos veiklos pagrindinio požymio – apgyvendinimo paslaugos nėra teikiamos. Pareiškėjo teigimu, maitinimo, poilsio ar pramogų organizavimo veikla pagal kaimo turizmo veiklos apibrėžimą galima tik greta apgyvendinimo veiklos vykdymo, bet ne kaip tik viena (be apgyvendinimo paslaugų teikimo). Vis dėlto, pakartotinai nagrinėdama Skundo papildymą, atsakovė šių aplinkybių Sprendime2 netyrė, nevertino, dėl daugelio skundo argumentų nepasisakė.

Daro išvadą, kad atsakovė priimdama ginčijamus Sprendimus, atskirai vertino pavienius argumentus, tačiau neįvertino visų byloje esančių duomenų visumos. Nurodo, jog atsakovė neįvertino NVSC nustatytų triukšmo ribinių dydžių viršijimų, policijos registruotų iškvietytų, VMVT nustatytų pažeidimų, statinių naudojimo aplinkybių ir teiktų argumentų kaip visumos, nors būtent šių aplinkybių visetas buvo esminis priimant teisėtą administracinį sprendimą.

Komisijos posėdžio metu pareiškėjas prašė tenkinti skundą jame išdėstytų motyvų pagrindu. Pažymėjo, kad situacija dėl triukšmo valdymo nėra pasikeitusi, o atsakovė teisės aktuose nustatytas funkcijas vykdo formaliai, iš esmės nesprendama susidariusios problemos.

Atsakovė Vilniaus rajono savivaldybės administracija pateiktu atsiliepimu nesutinka su pareiškėjo skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Pasisakydama dėl pareiškėjo skundo argumentų bei suformuluotų reikalavimų atsakovė atkreipia dėmesį, jog pareiškėjas Skundą adresavo ne tik Administracijai, bet ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai (toliau – ir ŽŪM) bei Nacionalinei žemės tarnybai prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir NŽT).

Vadovaudamasi Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – ir Taisyklės), 36, 37 punktų nuostatomis, paaiškina, kad Skundo dalis dėl vykstančių renginių (pobūvių) skleidžiamo triukšmo, galimai neteisėtai vykdomos maisto gamtinimo veiklos, ne pagal paskirtį naudojamo žemės sklypo ir (ar) ūkininko sodybos, esančios Vilniaus r., (*duomenys neskelbtini*), statybos teisėtumo Administracijos 2026 m. balandžio 9 d. raštu Nr. S-8264(13.1 Mr) persiūsta nagrinėti pagal kompetenciją Inspekcijai, NVSC, VMVT bei VMI.

Atkreipia dėmesį, kad Administracija neapsiribojo formaliu atsakymu, nes Skundą pagal kompetenciją perdavė nagrinėti kompetentingoms institucijoms, inicijavo UAB „X“ paaiškinimų pateikimą, atliko statinių naudojimo priežiūros patikrinimus, ir įvertinusi taikytiną teisinį reglamentavimą bei visą turimą medžiagą, pateikė aiškią išvadą, jog 2026 m. balandžio 28 d. buvo atlikti Skunde nurodytų pastatų techninės (naudojimo) priežiūros patikrinimai, surašyti statinių techninės priežiūros patikrinimo aktai Nr. 37 ir 38, kurių metu pastatų naudojimo ne pagal Nekilnojamojo turto registre (toliau – ir NTR) įregistruotą paskirtį faktų nenustatyta. Pažymi, kad viešojo poilsio paskirties kaimo turizmo pastatas, vienbučių paskirties vienbutis gyvenamasis pastatas ir pagalbinio ūkio paskirties ūkinis pastatas su pobūvių svetainės patalpomis naudojami pobūvių organizavimo paslaugoms teikti.

Vadovaujantis SĮ 49 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Aprašo 3² punkto nuostatomis, TVĮ 27 straipsnio 2 dalimi, nurodo, kad pareiškėjo reikalavimas nustačius bet kuri triukšmo viršijimą, riboti UAB „X“ veiklą yra ne prievolė, bet Administracijos ir kompetentingų institucijų kartu įgyvendinama ir konkrečių aplinkybių vertinimu grindžiama teisė, o ne automatiškai kylanti pareiga taikyti pačią griežčiausią priemonę. Šiais aspektais pažymi, kad Administracija kelis kartus kreipėsi į NVSP laboratoriją bei NVSC, prašydama atlikti triukšmo fizikinius matavimus dienos ir nakties paros metu (pageidautina penktadienį, šeštadienį) gyvenamojoje aplinkoje. Atsižvelgiant į tai, Administracija 2026 m. balandžio 30 d., nepraleisdama termino, įvertinusi visą turimą medžiagą bei savo kompetencijos ribose pateikė pareiškėjui išsamų Sprendimą¹, o Sprendimu² informavo, kad atsiradus papildomų aplinkybių arba informacijos, Administracija įstatymų nustatyta tvarka imsis reikalingų administracinių priemonių susidariusiai situacijai spręsti.

Atkreipia dėmesį, kad NVSC 2026 m. gegužės 7 d. raštu Nr. (10-124.80 Mr)2-19360 „Dėl UAB „X“ skleidžiamo triukšmo įvertinimo“, informavo Administraciją bei pareiškėją, jog administracinė atsakomybė pagal ANK 48 straipsnį UAB „X“ atsakingam asmeniui nebuvo taikyta, taip pat nurodė, kad: „pastate su pobūvių svetainės patalpomis, adresu (*duomenys neskelbtini*), Vilniaus r. renginiai (pobūviai) vyksta nepastoviai (pagal užsakymus), dažniausiai penktadieniais, šeštadieniais vakaro ir nakties metu. Atsižvelgiant į tai ir į NVSC Vilniaus departamento bei NVSPL specialistų galimybes dirbti ne darbo metu, laboratorinių triukšmo matavimų organizavimas užtrunka. <...> Apie atliktų laboratorinių matavimų rezultatus informuosime Jus atskiru raštu.“

Atsakovė vadovaudamasi LVAT praktika daro išvadą, kad pareiškėjui atsakymai motyvuoti ir grindžiami teisės aktais, o tai, kad pareiškėjui nepatinka gauti atsakymai dar nereiškia, kad jie yra neteisėti arba nepagrįsti, todėl prašo atmesti skundą kaip nepagrįstą.

Trečiasis suinteresuotas asmuo pateiktu atsiliepimu su pareiškėjo skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime atkreipia dėmesį, kad Administracijos Sprendimai negali būti vertinami izoliuotai nuo visos atsakovės atliktų veiksmų sekos, neapsiribota formaliu atsakymu, nes Prašymo dalis buvo perduota kompetentingoms institucijoms (Inspekcijai, NVSC, VMVT, VMI), taip pat inicijavo trečiojo suinteresuoto asmens (atstovų) paaiškinimų pateikimą, atliko pastatų naudojimo priežiūros patikrinimus, įvertino taikytiną teisinį reglamentavimą ir pateikė aiškia išvadą, todėl pareiškėjo nesutikimas su išvados turiniu savaime nereiškia, kad jo kreipimasis nebuvo išnagrinėtas.

Nurodo reikšmingas faktines aplinkybes, jog UAB „X“ vykdo maitinimo, pobūvių ir kitų renginių aptarnavimo veiklą vienoje funkciškai susijusioje teritorijoje esančiuose pastatuose adresais (*duomenys neskelbtini*) Vilniaus r. sav. Pastatai ir žemės sklypas nuosavybės teise priklauso Martai Rakauskienei, o UAB „X“ jais naudojasi nuomos teisinių santykių pagrindu. UAB „X“ apgyvendinimo paslaugų neteikia, vykdomos veiklos funkcijos – maisto paruošimas, maitinimas ir renginių aptarnavimas – tarpusavyje susijusios ir vykdomos toje pačioje teritorijoje. Pagal veiklos duomenis, per metus įvyksta apie 30 skirtingo pobūdžio renginių, iš kurių tik maždaug 2–3 tęsiasi ilgiau negu iki 22 valandos. Todėl skundo teiginys, kad renginiai dažnai užsitęsia gerokai po vidurnakčio, neatspindi įprasto minėtos bendrovės veiklos pobūdžio.

Akcentuoja, kad 2024 m. birželio 1 d., birželio 15 d. ir rugpjūčio 10 d. buvo organizuoti triukšmo matavimai, tačiau jie nebuvo atliekami, nes tomis dienomis vykę renginiai buvo netriukšmingi. 2024 m. rugsėjo 20 d. naktį atlikti matavimai parodė, kad pareiškėjo gyvenamojo namo aplinkoje ekvivalentinis garso slėgio lygis siekė 50 dBA, kai leistina 45 dBA, o maksimalus – 60 dBA, kai leistina 50 dBA. Pareiškėjo gyvenamosiose patalpose nustatyti dydžiai ribinių dydžių neviršijo: ekvivalentinis lygis siekė 29 dBA, esant leistinam 35 dBA, o maksimalus – 45 dBA, esant leistinam 45 dBA. Infragarso ir žemadažnio garso požymių pareiškėjo gyvenamosiose patalpose taip pat nenustatyta. Trečiasis suinteresuotas asmuo pažymi, kad neginčija 2024 m. rugsėjo 20 d. namo aplinkoje nustatyto viršijimo, į jį reagavo, nes 2025 metais prie pobūvių salės išorinių durų įrengė garsą sulaikantį tambūrą, o renginių užsakovams uždraudė naudoti fejerverkus. Tambūro įrengimo faktą patvirtina ir NVSC Vilniaus departamento 2025 m. gegužės 29 d. raštas Nr. (10-12 4.80 Mr)2-21966, kuriuo nurodė, kad įgyvendintų priemonių veiksmingumas bus tikrinamas grįžtamosios kontrolės metu. Byloje nėra duomenų, kad tokia kontrolė po priemonės įrengimo būtų atlikta ir būtų nustatytas naujas pažeidimas.

Nurodo, kad Vilniaus AVPK Vilniaus rajono policijos komisariato pateikta informacija patvirtina 13 pranešimų apie galimą triukšmą nuo 2022 m. sausio 1 d., tačiau nepatvirtina 13 teisės pažeidimų. Policijos rašte nenurodyta, kad dėl šių pranešimų UAB „X“, jos vadovei, darbuotojams ar kitiems už veiklą atsakingiems asmenims būtų paskirtos administracinės nuobaudos, o vien pranešimų registravimo faktas negali būti tapatinamas su kompetentingos institucijos konstatuotu administraciniu nusižengimu.

Akcentuoja, kad dar iki nagrinėjamo ginčo 2025 m. sausio 13 d. UAB „X“ interesams atstovavusi advokatė S. P. raštu pasiūlė pareiškėjui ir jo šeimai nesutarimus spręsti derybomis, aptarti tambūro, akustinės tvoros ir kitų triukšmą mažinančių priemonių įrengimą, taip pat kitus kompromisinius sprendimus. Šis pasiūlymas patvirtina UAB „X“ nuoseklų siekį sumažinti galimus nepatogumus ir ginčą spręsti bendradarbiaujant, o ne ignoruojant kaimynų interesus.

Nesutinka su skundo teiginiu, kad atsakovė nesiėmė realių veiksmų ir apsiribojo formaliais raštais, nes 2026 m. balandžio 9 d. Administracija pareiškėjo Skundo dalis, kurios buvo susijusios su statybos teisėtumu, visuomenės sveikatos sauga, maisto tvarkymu ir mokestiniais klausimais, perdavė nagrinėti Inspekcijai, NVSC, VMVT, VMI. Toks perdavimas nėra formalus problemos atsisakymas, nes remiantis VAI 11 straipsnio 3 dalies 6 punkto ir 4 dalies nuostatomis, Administracija būtent taip ir pasiūlė, laikydamasi viešojoje teisėje galiojančio principo, kad kiekviena institucija veikia tik jai suteiktų įgaliojimų ribose. Šiam argumentui pagrįsti išdėsto Sprendime 1 nurodytas aplinkybes bei tai,

jog atsakovė 2026 m. gegužės 7 d. kreipėsi į NVSP laboratoriją dėl papildomų triukšmo matavimų dienos ir nakties metu pareiškėjo gyvenamojoje aplinkoje, kuri 2026 m. gegužės 12 d. raštu Skundą perdavė nagrinėti NVSC. Atsižvelgiant į tai, kad matavimų organizavimas pagal kompetenciją perėjo NVSC, teigia, jog savivaldybės neveikimo nėra. Priešingai, šios aplinkybės patvirtina, kad atsakovė siekė gauti aktualius objektyvius duomenis, o tolesni veiksmai priklausė nuo kitos kompetentingos institucijos.

Atsiliepime akcentuoja, kad ūkinio pastato su pobūvių svetainės patalpomis, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), naudojimas buvo žinomas priežiūrą vykdančiai institucijai ir buvo tikrinamas. Tai pagrindžia 2024 m. gruodžio 17 d. savivaldybės atliktas patikrinimo aktas Nr. 132, kuriame fiksuota, jog pastate veikia pobūvių salė, pastato laikančiųjų konstrukcijų būklė gera, o reikalavimų skiltyje statinio naudotojui nebuvo nustatyta jokių konkrečių įpareigojimų.

Nurodo, kad pareiškėjas iš ginčijamų Sprendimų suprato tiek atsakovės išvadą, tiek ją pagrindusias faktines ir teises priežastis, nes skunde išsamiai polemizuoja su konkrečiomis SĮ, TVĮ ir kitų teisės aktų nuostatomis. Tai patvirtina, kad ginčijamų Sprendimų motyvai buvo pakankami veiksmingai gynybai ir jų teisėtumo kontrolei. Vertina, jog ginčas iš esmės kyla ne dėl to, kad motyvai pareiškėjui nežinomi, bet dėl to, kad jis nesutinka su atsakovės atliktu teisės aiškinimu bei faktinių aplinkybių teisiniu vertinimu. Mano, kad pareiškėjas skunde nepaaiškina, kaip jo nurodomas atskiros argumento platesnio neaptarimo faktas paneigtų patikrinimų rezultatus ar pakeistų pagal kompetenciją atliktų veiksmų teisėtumą.

Nesutinka su pareiškėjo TVĮ 27 straipsnio 2 dalies aiškinimu, nes toks aiškinimas neatitinka normos teksto, kadangi, tai yra kompetentingų institucijų kartu įgyvendinama ir konkrečių aplinkybių vertinimu grindžiama teisė, o ne automatiškai kylanti pareiga taikyti pačią griežčiausią priemonę. Pažymi, kad pagal TVĮ 22 straipsnį triukšmo kontrolė paskirstyta įstatymų įgaliotoms valstybės ir savivaldybių institucijoms, todėl NVSC, gavęs objektyvius 2024 metų matavimų rezultatus, nurodė UAB „X“ įgyvendinti efektyvias triukšmo mažinimo priemones, dėl ko buvo įrengtas tambūras. Pažymi, jog NVSC numatė šios priemonės veiksmingumą patikrinti grįžamosios kontrolės metu, todėl atsakovė neturėjo teisinio ir faktinio pagrindo ignoruoti vykstančią specialios kompetencijos institucijos procedūrą ir, nelaukdama aktualaus priemonių veiksmingumo įvertinimo, remdamasi vien ankstesniu matavimu automatiškai apriboti veiklą. Mano, kad taikant laikinus veiklos ribojimus taip pat turi būti paisoma proporcingumo. 2024 m. rugsėjo 20 d. fiksuoto triukšmo viršijimo namo aplinkoje pagrindu bei dėl to įrengtos papildomos garso izoliavimo priemonės pagrindu, nesant kitų nustatytų triukšmo viršijimo atvejų, teigia, kad šios aplinkybės nesudaro pagrindo teigti, kad skundžiamų Sprendimų priėmimo metu buvo nustatytas toks aktualus ir testinis pažeidimas, dėl kurio vienintelis teisėtas sprendimas būtų buvęs UAB „X“ veiklos apribojimas. Be to, atsakovė įgyvendino TVĮ 13 straipsnio 2 dalies nuostatą ir pareikalavo pašalinti pažeidimus, inicijavo UAB „X“ (jų atstovų) paaiškinimų pateikimą ir kreipėsi dėl naujų matavimų, todėl šios aplinkybės paneigia pareiškėjo teiginį, kad jo Skundas dėl triukšmo apskritai nebuvo nagrinėtas.

Dėl statinių naudojimo pagal paskirtį remiasi SĮ 47 straipsnio 1 dalies 1 punktu bei 49 straipsnio 1 dalies 2 punktu ir paaiškina, kad atsakovė šią funkciją įvykdė, nes 2026 m. balandžio 28 d. atliko patikrinimus ir Sprendime 1 nurodė, kad naudojimo ne pagal NTR įregistruotą paskirtį faktų nenustatė. Pagal Aprašo 3² punktą pats maitinimo ar renginių veiklos faktas nėra pakankamas konstatuoti statinio naudojimą ne pagal paskirtį.

Be to, teigia, kad skunde kaimo turizmo paslaugos sąvoka nepagrįstai sutapatinama su viešojo poilsio paskirties pastato naudojimo tikslu. Kaimo turizmo paslaugos apibrėžimas TĮ iš tiesų siejamas su apgyvendinimo paslauga, tačiau iš to nekylo priešinga išvada, kad kiekvienas viešojo poilsio paskirties pastatas gali būti naudojamas tik apgyvendinimui. Nurodo, jog STR 1.01.03:2017 viešojo poilsio paskirtį sieja su viešąja rekreacija ir prie šios paskirties priskiria ne tik apgyvendinimo, bet ir kitas viešajai rekreacijai naudojamas patalpas bei pastatus. Be to, nuo 2025 m. gegužės 21 d. galiojančiame STR 1.01.03:2017 13¹ punkte aiškiai nustatyta, kad kitų paskirčių pastatuose dalis pastato ploto gali būti maitinimo paskirties, jeigu maitinimo dalis tarnauja pagrindinei pastato paskirčiai, yra mažesnė už pagrindinės paskirties plotą ir užtikrinami abiem paskirtims taikomi privalomieji reikalavimai. Vadinasi, teisės aktai numato suderintą kelių funkcijų vykdymą viename

pastate ir neleidžia vien pagal ekonominės veiklos pavadinimą automatiškai konstatuoti paskirties pažeidimo.

Nurodo, kad pareiškėjo argumentas, jog UAB „X“ nėra ūkininkas, taip pat savaime neįrodo statinio naudojimo pažeidimo. Skunde sumaišomos ūkininko sodybos statybos sąlygos, nekilnojamojo turto registravimo duomenys ir vėlesnis statinių naudojimas. Nagrinėjamu atveju pastatai įregistruoti NTR, jų savininkė yra M. R., o UAB „X“ jais naudojasi nuomos pagrindu. UAB „X“ pagal jai suteiktą kompetenciją vertino faktinį naudojimą ir registruotą paskirtį; vien UAB „X“ teisinė forma nepaneigia patikrinimo rezultato. Teigia, kad pareiškėjo keliami žemės sklypo naudojimo, statybos leidimo teisėtumo ir ūkininko ūkio registravimo klausimai nėra tapatūs savivaldybės atliekamai statinių naudojimo priežiūrai, todėl atitinkamas Skundo dalis atsakovė pagrįstai perdavė nagrinėti specialią kompetenciją turinčioms institucijoms.

Dėl pareiškėjo teiginio, jog 2025 m. birželio 4 d. VMVT sprendimu dėl ūkio subjekto veiklos uždraudimo, UAB „X“ veikla buvo uždrausta, nurodo, kad šis teiginys yra klaidinantis, kadangi veikla buvo uždrausta tik adresu – (*duomenys neskkelbtini*), tuo tarpu adresu (*duomenys neskkelbtini*) veikia teisėtai, jokių draudimų ar apribojimų nėra taikoma. Pateikia VMVT 2026 m. sausio 19 d. raštą Nr. S6-(8.10 E)- 584 „Dėl maisto tvarkymo subjekto registravimo“, kuriuo buvo siunčiamas VMVT 2026 m. sausio 15 d. įsakymas Nr. 69MTSPĮ-46 „Dėl maisto tvarkymo subjekto registracijos“, kuriuo leidžiama vykdyti maitinimo veiklą adresu (*duomenys neskkelbtini*). Taigi, UAB „X“ nėra jokių teisinių kliūčių vykdyti maitinimo veiklą adresu (*duomenys neskkelbtini*) ir (*duomenys neskkelbtini*). Paaiškina, kad VMVT kompetencija apima maisto saugą ir maisto tvarkymo subjektų registravimą, o statinių naudojimo pagal paskirtį priežiūra bei triukšmo kontrolė reglamentuojamos kitomis teisės normomis ir paskirstytos kitoms institucijoms. Analogiškai, Policijos užregistruoti pranešimai, privatūs triukšmo matavimai ar socialiniame tinkle paskelbta informacija apie laisvas renginių datas gali būti pagrindas kompetentingoms institucijoms patikrinti aplinkybes, tačiau patys savaime nepatvirtina konkretaus teisės pažeidimo. Akcentuoja, kad atsakovė tokių duomenų neignoravo – ji inicijavo patikrinimus ir kreipėsi į kompetentingas institucijas.

Dėl pareiškėjo reikalavimo įpareigoti atsakovę pakartotinai vertinti iš anksto atrinktą aplinkybių sąrašą ir svarstyti konkrečias TVĮ priemones negali būti tenkinamas nenustačius ginčijamų Sprendimų neteisėtumą. Daro išvadą, kad Administracija priėmė aiškius ginčijamus Sprendimus, atliko jos kompetencijai priskirtus veiksmus ir kitus klausimus perdavė kompetentingoms institucijoms. Todėl nėra nei neveikimo, nei tokio esminio procedūrinio ar materialiosios teisės pažeidimo, kuris sudarytų pagrindą panaikinti ginčijamus Sprendimus ir grąžinti pareiškėjo Skundą ir Skundo papildymą nagrinėti iš naujo.

Atsakovės Vilniaus rajono savivaldybės administracijos atstovas ir trečiojo suinteresuoto asmens UAB „X“ atstovas Komisijos posėdyje nedalyvavo, apie posėdžio datą ir laiką informuoti tinkamai. Atsakovė atsiliepime prašė skundą nagrinėti Administracijos atstovui nedalyvaujant. Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje numatyta, jog bylos šalių ir (ar) jų atstovų neatvykimas į administracinių ginčų komisijos posėdį, jeigu jiems buvo apie tai tinkamai pranešta, nėra kliūtis nagrinėti skundą (prašymą) ir priimti sprendimą. Vadovaujantis minėta nuostata, byla išnagrinėta atsakovės Vilniaus rajono savivaldybės administracijos atstovui ir trečiojo suinteresuoto asmens UAB „X“ atstovui nedalyvaujant.

Skundas tenkintinas iš dalies.

Byloje kilo ginčas dėl Vilniaus rajono savivaldybės administracijos 2026 m. balandžio 30 d. rašto Nr. S-10489(13.1 Mr) „Dėl 2026 m. balandžio 3 d. skundo bei informacijos pateikimo“ ir 2026 m. gegužės 26 d. rašto Nr. S-12862(13.1 Mr) „Dėl 2026 m. gegužės 19 d. skundo bei informacijos pateikimo“ teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Nekilnojamojo turto registro (toliau – ir NTR) duomenimis nustatyta, kad ginčo objekte – žemės sklype, unikalus Nr. (*duomenys neskkelbtini*), esančiame adresu (*duomenys neskkelbtini*) Vilniaus r., (minėta, toliau – ir Žemės sklypas1) įregistruoti šie statiniai: pastatas – Gyvenamasis pastatas, unikalus Nr. (*duomenys neskkelbtini*), ir pastatas – Ūkinis pastatas su pobūvių svetainės

patalpomis, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*). Kitame ginčo objekte – žemės sklype, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančiame adresu (*duomenys neskelbtini*) Vilniaus r., (minėta, toliau – ir Žemės sklypas2), įregistruoti šie statiniai: pastatas – Vienbutis gyvenamasis pastatas, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), ir pastatas – Kaimo turizmo pastatas, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*).

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjo atstovė 2026 m. balandžio 3 d. raštu „Dėl informacijos pateikimo ir situacijos išsprendimo“ (minėta, toliau – ir Skundas) kreipėsi į ŽŪM, Administraciją ir NŽT prašydama: 1) kuo skubiau inicijuoti Lietuvos Respublikos triukšmo prevencijos įstatymo (pastaba, Triukšmo valdymo įstatymas, minėta, toliau – ir TVĮ) 27 straipsnyje nustatytą triukšmo prevencijos ir mažinimo priemonių taikymą; 2) Vilniaus rajono savivaldybės administracijai – imtis aktyvių veiksmų užtikrinant pamatines kliento ir jo šeimos narių teises į teisę ramiai naudotis savo būstu, teisę į sveikatos apsaugą ir sveiką aplinką ir kt.; 3) Administracijai atlikti tyrimą dėl veiklos vykdymo naudojamuose statiniuose; 4) išsamiai ištirti pateiktą informaciją, imtis priemonių kliento teisėms ir teisėtiems interesams užtikrinti bei apie priimtus sprendimus ir/ar vykdomas procedūras informuoti klientą. Prašymo turinyje iš esmės nurodomos analogiškos Komisijai pateiktame skunde išdėstytos aplinkybės ir argumentai, susiję su trečiojo suinteresuoto asmens veiklos teisėtumu Žemės sklypuose esančiuose statiniuose, keliamu triukšmu, statinių naudojimu galimai ne pagal paskirtį, Žemės sklypo2 paskirties pažeidimais, pareiškėjo teisių ir teisėtų interesų į ramią aplinką užtikrinimu, atsakovei teisės aktų nustatytais pareigomis ir pan.

Administracija 2026 m. balandžio 9 d. raštu Nr. S-8264 (13.1 Mr) „Dėl skundo, Nr. G-18096 (13.1 MR) (toliau – ir Administracijos 2026 m. balandžio 9 d. raštas), dalies persiuntimo nagrinėti pagal kompetenciją“, vadovaudamasi VAĮ 11 straipsnio 4 dalimi, persiuntė Skundo dalį dėl triukšmo, galimai neteisėtai vykdomos maisto gaminto veiklos, ne pagal paskirtį naudojamo žemės sklypo ir (ar) ūkininko sodybos, esančios Vilniaus r., (*duomenys neskelbtini*), statybos teisėtumo, nagrinėti Inspekcijai, NVSC Vilniaus departamentui ir VMVT. Nurodė teisės aktų nuostatas, Inspekcijos prašė atlikti žemės sklypo, esančio Vilniaus r., (*duomenys neskelbtini*) naudojimo priežiūros patikrinimą. Apie priimtus sprendimus prašė informuoti pareiškėją ir Administraciją. Kartu pridėjo pareiškėjo atstovės Skundą su priedais.

Administracija 2026 m. balandžio 14 d. raštu Nr. S-8565 (13.1 Mr.) „Dėl fizikinių matavimų“ (toliau – ir Administracijos 2026 m. balandžio 14 d. raštas), kreipėsi į Nacionalinės visuomenės sveikatos priežiūros (toliau – ir NVSP) laboratoriją prašydama atlikti triukšmo fizikinius matavimus dienos ir nakties paros metu (pageidautina penktadienį, šeštadienį) gyvenamojoje aplinkoje (*duomenys neskelbtini*) Vilniaus r. (žemės sklypo savininkas X. Y., el. p. (*duomenys neskelbtini*)). Kartu pridėjo pareiškėjo atstovės Prašymą.

Administracija 2026 m. balandžio 15 d. raštu Nr. S-8657 (13.1 Mr.) „Dėl tarnybinės pagalbos bei informacijos pateikimo“ (toliau – ir Administracijos 2026 m. balandžio 15 d. raštas), kreipėsi į NVSC. Šiuo raštu informavo apie gautą Skundą bei prašė informuoti, ar dėl UAB „X“ vykdomos veiklos buvo atlikti triukšmo fizikiniai matavimai, taip pat ar buvo pradėta administracinio nusižengimo teisena pagal ANK 48 straipsnį. Pabrėždama NVSC kompetenciją dėl Skunde nurodytų aplinkybių vertinimo, prašė apie atliktus veiksmus bei priimtą sprendimą informuoti pareiškėjus ir Administraciją.

NVSP laboratorija 2026 m. balandžio 16 d. raštu Nr. S-224 „Dėl prašymo persiuntimo nagrinėti pagal kompetenciją“ pagal kompetenciją Skundą persiuntė nagrinėti NVSC.

VMVT 2026 m. balandžio 23 d. raštu Nr. S6-(8.10E)-4918, atsakydama į Administracijos 2026 m. balandžio 9 d. raštą, informavo, kad įmonę UAB „X“, adresu (*duomenys neskelbtini*) Vilniaus r. sav., 2026 m. sausio 15 d. įsakymu Nr. 69MTSPĮ-46 „Dėl maisto tvarkymo subjekto registracijos“ įtraukė į VMVT tvarkomą Maisto tvarkymo subjektų sąrašą ir jai suteikė atpažinimo numerį (*duomenys neskelbtini*), įregistravo leidžiamai ūkinės komercinės veiklos rūšiai: pagrindinė: 56.29.K, Kita maitinimo teikimo veikla; leidžiamas maisto produktų grupių asortimentas: 29.0, viešojo maitinimo patiekalai. Nurodė pastabą, kad įmonei UAB „X“, adresu (*duomenys neskelbtini*) Vilniaus r. sav., 2010 m. rugpjūčio 3 d. yra išduotas VMVT Maisto tvarkymo subjekto patvirtinimo pažymėjimas Nr. (*duomenys neskelbtini*) verstis maisto tvarkymu, t. y. leidžiama ekonominės veiklos rūšis – 56.10.0.K, Kavinių, užkandinių veikla, leidžiamas produktų grupių asortimentas: 24.0,

alkoholiniai gėrimai, 29.0, viešojo maitinimo patiekalai. Be to, atkreipė dėmesį, jog pagal šiame rašte nurodomą teisinį reglamentavimą, statinių naudojimo priežiūrą vykdo savivaldybių administracijos.

Inspekcija 2026 m. balandžio 24 d. raštu Nr. 2D-10124, atsakydama į Administracijos 2026 m. balandžio 9 d. raštą, informavo apie NTR įregistruotą Žemės sklypo2 paskirtį, išdėstė sklypo paskirties teisinį reglamentavimą ir nurodė, jog minėto žemės sklypo, kurio naudojimo būdas nenustatytas, naudojimas kaimo turizmo paslaugoms teikti laikytinas atitinkančiu nustatytą naudojimo paskirtį ir neprieštaraujančiu teisės aktų reikalavimams. Dėl Žemės sklypuose esančių statinių naudojimo nurodė, kad statinių naudojimo priežiūra pagal VSI 6 straipsnio 21 punktą priskirta savivaldybės kompetencijai. Todėl, įvertinusi Skundo argumentus ir nustatčiusi, kad ginčas kilęs dėl statinių naudojimo, grąžino Skundą nagrinėti Administracijai.

Bylos medžiaga nustatyta, jog Administracija 2026 m. balandžio 28 d., dalyvaujant pastato techniniam prižiūrėtojų – L. G., atliko statinio – ūkinio pastato su pobūvių svetainės patalpomis (unikalus Nr. *(duomenys neskeltini)*), adresu *(duomenys neskeltini)* Vilniaus r., techninę priežiūrą ir surašė 2026 m. balandžio 28 d. statinio techninės priežiūros patikrinimo aktą Nr. 37 (toliau – ir Aktas Nr. 37). Šiame akte nurodė, kad apžiūrėjus ūkinį pastatą su pobūvių svetainės patalpomis, kurio paskirtis pagalbinio ūkio, nustatė, kad patalpose įrengta pobūvių salė, sanmazgas, kitos patalpos, pastato savininkė raštu nurodė, kad pastate vyksta pobūviai, teikiamos maitinimo paslaugos, organizuojamos šeimos šventės, gedulingi pietūs ir panašūs renginiai, pastato naudojimo ne pagal nustatytą paskirtį faktų nenustatyta.

Administracija, 2026 m. balandžio 28 d. dalyvaujant pastato techniniam prižiūrėtojų – R. R., taip pat atliko statinių: 1) vienučių paskirties vienučio gyvenamojo pastato (unikalus Nr. *(duomenys neskeltini)*) ir 2) viešojo poilsio paskirties kaimo turizmo pastato (unikalus Nr. *(duomenys neskeltini)*), esančių adresu *(duomenys neskeltini)* Vilniaus r., techninę priežiūrą ir surašė 2026 m. balandžio 28 d. statinio techninės priežiūros patikrinimo aktą Nr. 38 (toliau – ir Aktas Nr. 38), kuriame nurodė, kad Kaimo turizmo pastato (įvardijamas pastatu Nr. 2) patalpose įrengta salė, sanmazgas, o gyvenamajame pastate (įvardintas pastatu Nr. 1) įrengta virtuvė, sanmazgai, kitos patalpos, pastatų savininkė raštu nurodė, kad pastatai naudojami pobūvių organizavimui, teikiamos maitinimo paslaugos, bet apgyvendinimo paslaugų neteikia. Šiuo aktu pareikalauta iki 2026 m. gegužės 28 d. pateikti pastato Nr. 2 techninės priežiūros dokumentus (statinio priežiūros žurnalą, kasmetinių apžiūrų aktus).

Administracija 2026 m. balandžio 30 d. raštu Nr. S-10489(13.1 Mr) (minėta, toliau – ir Sprendimas1), išnagrinėjusi Skundą, informavo pareiškėjo atstovę apie 2026 m. balandžio 28 d. atliktus Skunde nurodytų pastatų techninės (naudojimo) priežiūros patikrinimus bei surašytus Aktus Nr. 37 ir 38, bei nurodė, kad pastatų naudojimo ne pagal NTR įregistruotą paskirtį faktų nenustatyta. Nurodė, kad Skundo dalis dėl vykstančių renginių (pobūvių) skleidžiamo triukšmo, galimai neteisėtai vykdomos maisto gaminto veiklos, ne pagal paskirtį naudojamo žemės sklypo ir (ar) ūkininko sodybos, esančios Vilniaus r., *(duomenys neskeltini)*, statybos teisėtumo Administracijos 2026 m. balandžio 9 d. raštu persiūsta nagrinėti pagal kompetenciją Inspekcijai, NVSC, VMVT bei VMI. Nurodė teisinį reguliavimą: Aprašo 3² punkto ir 3².1–3².5 papunkčių nuostatas bei Maisto tvarkymo reikalavimų kaimo turizmo paslaugos teikėjams, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2008 m. gruodžio 31 d. įsakymu Nr. B1-670, 3.1 papunktį ir pažymėjo, kad pagal STR 1.01.03:2017 1 priedo lentelės, 11.1 papunktį, kaimo turizmo paslaugos yra poilsio ir apgyvendinimo veikla kaimo aplinkoje, todėl pobūvių organizavimo veikla atitinka kaimo turizmo pastato paskirtį ir nėra laikytina naudojimu ne pagal paskirtį. Pagalbinio ūkio paskirties ūkinio pastato su pobūvių svetainės patalpomis naudojimas pobūvių organizavimo paslaugoms teikti leistinas pagal Aprašo 3² punkto ir 3².1–3².5 papunkčių nuostatas. Taip pat informavo, kad 2026 m. balandžio 14 d. žemės sklypų (Vilniaus r., *(duomenys neskeltini)* ir *(duomenys neskeltini)* savininkams Administracija išsiuntė įspėjamuosius raštus „Dėl UAB „X“ vykdomos veiklos“, taip pat informavo apie ANK 488 straipsnio nuostatą bei įpareigojimą Žemės sklypų savininkams laikytis Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų, pašalinti nustatytus pažeidimus, priešingu atveju būtų sprendžiamas klausimas dėl administracinės atsakomybės taikymo jų atžvilgiu. Be kita ko, papildomai paaiškino Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 4.98, 6.263 straipsnių nuostatas, jog teisės aktuose visais atvejais numatyta galimybė fiziniams ir juridiniams asmenims

kreiptis į teismą dėl kitų fizinių ir juridinių asmenų veiklos, kai, jų manymu, ši veikla vykdoma ar įvykdyta neteisėtai arba pažeidžiant trečiųjų asmenų (tarp jų visuomenės) teises. Akcentavo, kad atsiradus papildomų aplinkybių arba informacijos, Administracija įstatymų nustatyta tvarka imsis reikalingų administracinių priemonių susidariusiai situacijai spręsti.

Pareiškėjo atstovė 2026 m. gegužės 19 d. raštu „Dėl informacijos pateikimo ir situacijos išsprendimo“ (minėta, toliau – ir Skundo papildymas) dar kartą kreipėsi į Administraciją prašydama pakartotinai išsamiai ir nuodugniai išnagrinėti ir įvertinti situaciją bei imtis realių ir veiksmingų priemonių Kliento (pastaba, pareiškėjo) teisėms ir teisėtiems interesams užtikrinti bei apie priimtus sprendimus ir/ar vykdomas procedūras informuoti pareiškėją. Skundo papildyme nurodė, kad Sprendime1 nepasisakyta dėl Kaimo turizmo pastate vykdomos veiklos pagal VMVT pateiktą informaciją atitikties Aprašo 3² punkto ir 3^{2.1}–3^{2.5} papunkčių nuostatomis, taip pat neįvertinta šio pastato paskirtis, pagal kurią pastate galimos vykdyti veiklos nurodytos Aprašo III skyriuje. Skundo papildyme taip pat priminė apie 2018 m. rugsėjo 19 d. išduotą statybą leidžiantį dokumentą Nr. (*duomenys neskelbtini*) (minėta, toliau – ir Leidimas) ūkininko sodybai (vieno buto gyvenamajam namui ir ūkiniam pastatui) statyti žemės sklype, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančiame Vilniaus r. sav., (*duomenys neskelbtini*). Nurodė Skundo argumentus dėl ūkininko sodybos ir trečiojo suinteresuoto asmens vykdomos veiklos teisinio vertinimo, dėl kurių Sprendime1 nebuvo pasisakyta, taip pat kėlė abejones dėl Sprendime išdėstytos įmonės faktiškai vykdomos veiklos neatitikties kaimo turizmo paslaugai bei jos neatitikties ūkininko veiklai.

Administracija 2026 m. gegužės 26 d. raštu Nr. S-12862(13.1 Mr) (minėta, toliau – ir Sprendimas2) pakartotinai pažymėjo, kad 2026 m. balandžio 28 d. buvo atlikti Skunde nurodytų pastatų techninės (naudojimo) priežiūros patikrinimai ir surašyti Aktai Nr. 37 ir 38. Pastatų naudojimo ne pagal NTR įregistruotą paskirtį faktų nenustatyta. Nurodė Aprašo 3² punktą ir paaiškino, kad renginių (pobūvių) organizavimo veikla atitinka viešojo poilsio paskirties kaimo turizmo pastato paskirtį ir nėra laikytina naudojimu ne pagal paskirtį. Pažymėjo, kad vienbučio gyvenamojo namo ir pagalbinio ūkio paskirties ūkinio pastato su pobūvių svetainės patalpomis naudojimas pobūvių organizavimo paslaugoms teikti leistinas pagal Aprašo 3² punkto nuostatas. Akcentavo, kad teisės aktuose visais atvejais numatyta galimybė fiziniams ir juridiniams asmenims kreiptis į teismą dėl kitų fizinių ir juridinių asmenų veiklos, kai, jų manymu, ši veikla vykdoma ar įvykdyta neteisėtai arba pažeidžiant trečiųjų asmenų (tarp jų visuomenės) teises. Taip pat akcentavo, kad atsiradus papildomų aplinkybių arba informacijos, Administracija įstatymų nustatyta tvarka imsis reikalingų administracinių priemonių susidariusiai situacijai spręsti.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendimu1 ir Sprendimu2 pateikė skundą Komisijai.

Ginčo santykius reglamentuoja Viešojo administravimo įstatymas (minėta, toliau – ir VAI), Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas (minėta, toliau – ir VSI), Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo įstatymas (minėta, toliau – ir TVI), Lietuvos Respublikos statybos įstatymas (minėta, toliau – ir SI), Statybos techninis reglamentas STR 1.07.03:2017 „Statinių techninės ir naudojimo priežiūros tvarka. Naujų nekilnojamojo turto kadastro objektų (inžinerinių statinių) formavimo tvarka“, patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. D1-971 (2024 m. rugpjūčio 7 d. įsakymo Nr. D1-264 redakcija, toliau – ir STR 1.07.03:2017), Statinio (jo patalpų) naudojimo ne pagal paskirtį atvejų ir tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. spalio 12 d. nutarimu Nr. 1178 (minėta, toliau – ir Aprašas), Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (minėta, toliau – ir Taisyklės), ir kiti teisės aktai.

Vadovaujantis VAI, atsakovė laikytina viešojo administravimo subjektu, kurio veiklai taikytinos VAI normos, kurios, be kita ko, nustato viešojo administravimo principus bei administraciniam sprendimui keliamus reikalavimus (VAI 1 straipsnio 1 dalis, 3 ir 10 straipsniai). VAI 2 straipsnio 12 dalyje numatyta, kad skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti. Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAI 11 straipsnio 1 dalis).

Pagal Taisyklių 45 punktą, į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį. Taisyklių 45.3 papunktyje nustatyta, jog į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka, o į prašymą, nenurodytą šių taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (Taisyklių 45.4 papunktis).

Pažymėtina, jog VAĮ 10 straipsnio 5 dalis numato, kad administracinis sprendimas turi būti motyvuotas bei pagrįstas teisiniu ir faktiniu pagrindu ar kitomis administraciniam sprendimui įtakos turėjusiomis aplinkybėmis (5 ir 6 punktai). Šios normos sietinos su viešojo administravimo subjekto veiklai keliamu įstatymo viršenybės principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektų veikla atitiktų VAĮ išdėstytus teisinius pagrindus, o administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais būtų pagrįsti įstatymais (VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 4 punktas).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (minėta, toliau – ir LVAT) yra nurodęs, jog VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje individualiam teisės aktui nustatyti reikalavimai laikytini gero administravimo principo atspindžiu (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. rugsėjo 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2760-492/2015). Pagal gero administravimo principą valstybės institucijos turi vykdyti procedūrą nešališkai ir objektyviai, išaiškinti visas klausimui spręsti reikšmingas aplinkybes, išklausti asmenis, kurių atžvilgiu yra priimami administraciniai sprendimai (pvz., LVAT 2019 m. rugsėjo 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-5184-575/2019), taip pat užtikrinti, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų (pvz., LVAT 2012 m. spalio 4 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-134/2012, 2014 m. balandžio 22 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁴³-816/2014 ir kt.). Tikrinant viešojo administravimo subjekto sprendimą (bendrine prasme) VAĮ 10 straipsnio aspektu turi būti nustatyta, ar asmuo, kuriam adresuotas aktas, iš esmės galėjo ir turėjo suvokti (suprasti) priimto sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, jo priėmimo motyvus (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2023 m. vasario 22 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-105-502/2023, 2023 m. gruodžio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1257-968/2023 ir kt.).

Byloje ginčas kilęs dėl pareiškėjo Skundo ir jo papildymo, kuriais jis per atstovę kreipėsi į Administraciją prašydamas apginti jo ir šeimos pažeistas teises, nagrinėjimo. Skundų turinys patvirtina, jog pareiškėjas iš esmės kreipėsi dviem aspektais: dėl Žemės sklypuose trečiojo suinteresuoto asmens UAB „X“ vykdomos veiklos keliamo triukšmo valdymo bei dėl Žemės sklypuose esančių statinių naudojimo vykdant pobūvių veiklą. Atsižvelgdama į tai, toliau šiame sprendime Komisija skundžiamų Sprendimų teisėtumą vertins Skunduose nurodytais aspektais.

Dėl triukšmo valdymo.

VSĮ 6 straipsnio 35 punktas numato, jog savarankiškoji (Konstitucijos ir įstatymų nustatyta (priskirta)) savivaldybių funkcija yra savivaldybėms priskirtas triukšmo prevencijos ir triukšmo valstybinio valdymo įgyvendinimas.

Valstybinis triukšmo valdymas reglamentuotas TVĮ, kurio 1 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog šis įstatymas nustato triukšmo prevencijos teisinius pagrindus, triukšmo valdymo subjektų teises, pareigas, triukšmo kontrolės ir stebėsenos (monitoringo) tvarką. Šio įstatymo tikslas – reglamentuoti veiklos, kurią vykdant skleidžiamas triukšmas, valdymą siekiant išvengti klausos sutrikimų ar netekimo, apsaugoti žmonių gyvybę ir sveikatą bei aplinką nuo neigiamo triukšmo poveikio (1 straipsnio 2 dalis).

Pagal TVĮ 2 straipsnio 19 dalį, triukšmu laikomi nepageidaujami arba žmogui kenksmingi išoriniai garsai, kuriuos sukuria žmonių veikla. Atitinkamai, triukšmo valdymas – visuma teisių, organizacinių ir techninių priemonių, kurių tikslas – užtikrinti gyventojų ir aplinkos apsaugą nuo žalingo triukšmo poveikio, įskaitant gyventojų apsaugą nuo triukšmo sukeliama dirginimo ir miego trikdyto, ir išsaugoti tyliąsias zonas (TVĮ 2 straipsnio 26¹ dalis). Šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje įtvirtinti šie pagrindiniai triukšmo valdymo principai: 1) žmogaus apsauga nuo triukšmo – joks asmuo neturi būti veikiamas tokio lygio triukšmo, dėl kurio kyla pavojus jo gyvybei ir sveikatai; 2) žmogaus gyvenimo kokybės užtikrinimas; 3) visuomenės informavimas; 4) veiklos, kuria siekiama, kad triukšmo problema būtų visuotinai suprata, rėmimas; 5) valstybės parama valdant triukšmą.

TVĮ 14 straipsnio 3 dalyje nustatyta pareiga triukšmo šaltinių valdytojams laikytis nustatytų triukšmo ribinių dydžių ir užtikrinti, kad naudojamų įrenginių, inžinerinių statinių ir sistemų, vykdomos ūkinės veiklos ir jos lemiamo triukšmo lygis neviršytų vietovei, kurioje naudojami triukšmo šaltiniai, nustatytų triukšmo ribinių dydžių. Tuo tarpu TVĮ 30 straipsnio 1 dalies 3 punkte suteikta teisė asmenims reikalauti, kad būtų nutrauktas triukšmo šaltinių poveikis visuomenės sveikatai ir aplinkai.

Valstybinį triukšmo valdymą pagal kompetenciją, be kita ko, įgyvendina savivaldybių institucijos (TVĮ 4 straipsnio 4 punktas). Savivaldybių institucijų kompetencija reglamentuota TVĮ 13 straipsnyje, kurio 2 dalis numato, jog savivaldybių vykdomosios institucijos, kiti pavaldūs viešojo administravimo subjektai: 1) rengia teritorijų planavimo sprendinių, susijusių su triukšmo prevencija, viešą svarstymą, poveikio aplinkai vertinimo svarstymą; 2) atlieka teritorijų planavimo sprendinių, susijusių su triukšmo prevencija, analizę, vertinimą ir poveikio visuomenės sveikatai vertinimą; 3) nustato muzikinių ir kitų masinių renginių, kuriuos organizuoja juridiniai ir fiziniai asmenys, trukmę ir leidžiamą statybos darbų pradžios ir pabaigos laiką; 4) sudaro aglomeracijų strateginius triukšmo žemėlapius, aglomeracijose esančių pagrindinių kelių ruožų, pagrindinių geležinkelio kelių ruožų ir stambių oro uostų strateginius triukšmo žemėlapius ir aglomeracijų triukšmo prevencijos veiksmų planus; 5) įgyvendina savivaldybės tarybos patvirtintuose savivaldybės strateginiame plėtros ir (ar) savivaldybės strateginiame veiklos planuose numatytas triukšmo prevencijos ir mažinimo priemones; 6) įgyvendina triukšmo prevencijos ir mažinimo priemones, įtrauktas į regionų plėtros planus; 7) organizuoja triukšmo stebėsenos (monitoringo) tyliosiose zonose atlikimą; 8) vykdo triukšmo, kylančio atliekant statybos darbus gyvenamosiose patalpose ir gyvenamosiose teritorijose, kontrolę Vyriausybės nustatyta tvarka, atlieka triukšmo prevencijos viešosiose vietose taisyklių laikymosi kontrolę; 9) atlieka kitas triukšmo valdymo funkcijas, numatytas šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose. Savivaldybių institucijos privalo reikalauti, kad: 1) triukšmo šaltinių valdytojai tikslintų ir keistų triukšmo prevencijos veiksmų planus ir juos įgyvendintų, tikslintų ir keistų triukšmo šaltinių naudojimo trukmę ir konkretų šių šaltinių veiklos pradžios ir pabaigos laiką; 2) išduodant leidimą statyti, statinių projektų sprendiniuose būtų numatytos teisės aktų nustatytos apsaugos nuo triukšmo priemonės, o užbaigtuose statiniuose būtų atliktos ekspertizės ir nustatyta, ar įgyvendinti visi triukšmo mažinimo reikalavimai (TVĮ 13 straipsnio 3 dalis).

TVĮ 22 straipsnio 3 dalis numato, jog triukšmo valdymo kontrolę, be kita ko, atlieka savivaldybių institucijos. Triukšmo kontrolę atliekančios valstybės ir savivaldybių institucijos teikia asmenims triukšmo prevencijos ir mažinimo priemonių įgyvendinimo reikalavimus. Šiuos reikalavimus turi įvykdyti: 1) juridiniai asmenys, užsiimantys gamyba, – ne vėliau kaip per 90 kalendorinių dienų; 2) juridiniai asmenys, užsiimantys prekyba, – ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų; <...> (TVĮ 22 straipsnio 4 dalis). Triukšmo šaltinių valdytojams už atsisakymą sudaryti triukšmo mažinimo planą įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka panaikinamas leidimo-higienos paso užsiimti ūkine veikla, dėl kurios gali būti viršijami kontroliuojamo triukšmo ribiniai dydžiai, galiojimas (TVĮ 22 straipsnio 9 dalis).

TVĮ išskiria triukšmo prevencijos ir mažinimo priemones, kurių, siekdamas apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, kai viršijami triukšmo ribiniai dydžiai, savivaldybių institucijos kartu su Sveikatos apsaugos ministerija ar jos įgaliota institucija turi teisę imtis, t. y. laikinai: 1) apriboti stacionarių triukšmo šaltinių veiklą; 2) taikyti kitas triukšmo mažinimo priemones; <...> (TVĮ 27 straipsnio 2 dalis).

Nagrinėjamo ginčo atveju matyti, kad būtent dėl šių triukšmo prevencijos ir mažinimo priemonių taikymo pareiškėjas Skundu kreipėsi į atsakovę, nurodydamas šių priemonių taikymą sąlygojusius trečiojo suinteresuoto asmens veiksmus ir įvykius bei prašydamas užtikrinti pareiškėjo ir jo šeimos narių teises į ramią bei sveiką gyvenamąją aplinką, teisę į sveikatos apsaugą ir kt.

Iš skundžiamo Sprendimo matyti, kad atsakovė Administracija dėl TVĮ 27 straipsnyje nurodytų priemonių taikymo nepasisakė visiškai, t. y. nenurodė jokių motyvų, kodėl atsisakė svarstyti TVĮ numatytų priemonių taikymą arba kodėl laikė jas netinkamomis taikyti. Sprendimu pareiškėjas triukšmo valdymo aspektu informuotas apie tai, jog Administracija Žemės sklypų savininkams pateikė įspėjamuosius raštus laikytis nustatyto triukšmo lygio, kad nebūtų viršijami nustatyti triukšmo ribiniai dydžiai. Taip pat informavo Žemės sklypų savininkus apie ANK 488 straipsnyje „Viešosios

rimties trikdymas“ numatyta atsakomybę, o Skundo dalį dėl vykstančių renginių (pobūvių) skleidžiamo triukšmo 2026 m. balandžio 9 d. raštu persiuntė nagrinėti NVSC.

Komisija, vertindama Sprendimo, kuriuo išnagrinėtas Skundas, teisėtumą motyvavimo pakankamumo prasme, sutinka tiek su atsakovės, tiek ir su trečiojo suinteresuoto asmens byloje UAB „X“ nuomone, kad kilusio ginčo atveju triukšmo mažinimo priemonių taikymas privalo atitikti VAI 3 straipsnio 1 dalies 10 punkte numatytą proporcingumo principą, reiškiantį, kad administracinio sprendimo mastas ir jo įgyvendinimo priemonės turi atitikti būtinus ir pagrįstus administravimo tikslus. Tačiau, taip pat pažymi, jog esant Skundo reikalavimui taikyti TVĮ 27 straipsnyje nustatytas priemonės, dėl jų atsakovė privalėjo pasisakyti ne atsiliepime, o pačiame skundžiamame Sprendime, nurodant tokių priemonių taikymo ar netaikymo pagrįstumą, kuris privalėjo būti įvertintas atsižvelgus į visas Skunde išdėstytas aplinkybes, t. y. pateiktus pareiškėjo atstovės rašytinius įrodymus, NVSC raštus, Policijos turimus duomenis apie galimai nustatytus pažeidimus, susijusius su trečiojo suinteresuoto asmens veikloje keliamu triukšmu ir jo nustatytų triukšmo ribinių dydžių viršijimu. Nagrinėjamu atveju, kaip matyti, atsakovė apsiribojo formaliu įspėjamuoju raštu triukšmą keliančiam subjektui bei Skundo persiuntimu NVSC.

Komisijos vertinimu, tokie atsakovės Administracijos veiksmai nedera nei su geru viešuoju administravimu, įpareigojančiu viešojo administravimo subjektus vykdyti skundų nagrinėjimo procedūrą nešališkai ir objektyviai, išaiškinti visas klausimui spręsti reikšmingas aplinkybes, išklausti asmenis, kurių atžvilgiu yra priimami administraciniai sprendimai, nei su pareiga tinkamai motyvuoti priimamą administracinį sprendimą, kaip to reikalauja VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktai. Be to, pažymima, jog nei teismas, nei Komisija nėra įgalinti atsižvelgti į skundžiamų teisės aktų priėmimo pagrindų papildymus, teikiamus atsiliepimų ar kitokių procesinių veiksmų metu, jei tie papildymai savo esme yra visiškai nauji teisės aktų priėmimo pagrindimo pagrindai. Priešingu atveju, teisminės gynybos besikreipusiam asmeniui taptų sunku apsiginti, o teismui (šiuo atveju Komisijai) – apibrėžti bylos nagrinėjimo ribas bei priimti sprendimą (pvz., LVAT 2014 m. balandžio 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-1068/2014, 2021 m. liepos 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1668-789/2021, 2025 m. vasario 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-480-821/2025 ir kt.).

Atsižvelgiant į nustatytus trūkumus, Sprendimas negali būti vertinamas kaip teisėtas, išsamus ir pagrįstas.

Dėl statinių naudojimo.

VSĮ 6 straipsnio 21 punkte numatyta savarankiškoji (Konstitucijos ir įstatymų nustatyta (priskirta)) savivaldybių funkcija yra statinių naudojimo priežiūra įstatymų nustatyta tvarka.

SĮ 49 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyta, kad statinių, nenurodytų šio straipsnio 1 dalies 2 punkte, naudojimo priežiūrą atlieka savivaldybių administracijos. Minėto straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad statinių naudojimo priežiūrą atliekantys viešojo administravimo subjektai tikrina, kaip statinių naudotojai vykdo šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos įstatymų bei teisės aktų nustatytus statinių techninės priežiūros ir naudojimo bei statinių saugos reikalavimus, taip pat ar naudojant statinius laikomasi architektūros kokybės gairių. To paties straipsnio 3 dalyje yra išdėstytos viešojo administravimo subjekto, atliekančio statinio naudojimo priežiūrą, teisės.

Ginčui aktualaus STR 1.07.03:2017 108 punkte numatyta, kad statinio naudojimo priežiūros vykdytojas, tikrindamas naudotojo atliekamą statinių techninę priežiūrą, privalo: 108.1 pareikalauti pateikti su statinio paskirtimi susijusius dokumentus ir statinio techninei priežiūrai reikalingus dokumentus, kai jie privalomi, tarp jų: <...> 108.1.6. su statinio paskirtimi susijusius ūkinės veiklos dokumentus, įrodančius, kad statinyje vykdoma veikla atitinka statinio paskirtį, kitus su statinio naudojimu susijusius dokumentus; 108.4. apžiūrėjus statinį ar jo dalį, nustatyti: 108.4.1. ar statinyje vykdoma veikla atitinka statinio paskirtį; <...> 108.4.3. ar statinį naudojant laikomasi statinio projekte numatytų reikalavimų; <...> 108.4.4. padaryti išvadą apie statinio techninę būklę ir jo techninę priežiūrą atsižvelgiant į 108.2.1–108.4.3³ papunkčiuose nustatytus kriterijus; 108.5 surašyti statinio techninės priežiūros patikrinimo aktą <...>.

Bylos duomenimis nustatyta, jog pareiškėjas Skundu ir jo papildymu kreipėsi į atsakovę Administraciją, prašydamas atlikti Žemės sklypuose esančių statinių naudojimo pagal paskirtį

patikrinimą, atsižvelgiant į Leidimo turinį ir juo suteiktos teisės Žemės sklype² vykdyti statybos darbus apimtį, nurodant, jog Leidimas išduotas ūkininko sodybai (vieno buto gyvenamajam namui ir ūkiniam pastatui), faktiškai vykdomą veiklą, VMVT pateiktus duomenis.

Administracija, nagrinėdama Skundą 2026 m. balandžio 28 d. atliko Žemės sklypuose esančių statinių: statinio – ūkinio pastato su pobūvių svetainės patalpomis (unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*), vienbučių paskirties vienbučio gyvenamojo pastato (unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*) ir viešojo poilsio paskirties kaimo turizmo pastato (unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*), techninę priežiūrą ir surašė 2026 m. balandžio 28 d. statinio techninės priežiūros patikrinimo aktus Nr. 37 ir Nr. 38. Akte Nr. 37, patikrinusi Žemės sklype esančią statinį – ūkinį pastatą su pobūvių svetainės patalpomis (unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*), padarė išvadą, jog statinys naudojamas pagal paskirtį. Dėl kitų statinių, nurodytų Akte Nr. 38, t. y. dėl vienbučių paskirties vienbučio gyvenamojo pastato (unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*) ir viešojo poilsio paskirties kaimo turizmo pastato (unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*) naudojimo pagal paskirtį išvada pačiame akte nepadaryta, tačiau nurodyta Sprendimuose, konstatuojant statinių naudojimą pagal paskirtį.

Ginčo Sprendimel atsakovė, vadovaudamasis Aprašo, nustatančio gyvenamosios paskirties pastato ar jo patalpų ir negyvenamosios paskirties pastato ar jo patalpų naudojimo ne pagal paskirtį reikalavimus, nurodė, jog Aprašo 3² punkte ir 3^{2.1}–3^{2.5} papunkčiuose numatyta, kad kaimuose ir viensėdžiuose esančiuose: gyvenamosios paskirties vieno buto namuose ar jų patalpose, dviejų butų namuose ar jų patalpose; pagalbinio ūkio paskirties pastatuose (tik sodybų ūkio pastatuose ar jų patalpose ir pagalbinio ūkio pastatuose (daržinėse ar jų patalpose, vasaros virtuvėse ar jų patalpose, pirtyse ar jų patalpose); kitos (ūkio) paskirties pastatuose (tik pastatuose žemės ūkiui tvarkyti (svirnuose ar jų patalpose), nepakeitus paskirties, neįrengus papildomo įėjimo, nedarant žalos bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančiam turtui (jei jis yra) ir gyvenamajai aplinkai, nepažeidžiant trečiųjų asmenų gyvenimo ir veiklos sąlygų, galima poilsiautojų ir kita trumpalaikio apgyvendinimo veikla (I55.20); restoranų ir pagaminto valgio teikimo veikla (I56.10); pagaminto valgio tiekimas renginiams (I56.21); poilsio ir sporto reikmenų nuoma ir išperkamoji nuoma (N77.21); pramogų ir poilsio organizavimo veikla (Ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriaus kodas R93.2). Taip pat nurodė, kad Maisto tvarkymo reikalavimų kaimo turizmo paslaugos teikėjams, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2008 m. gruodžio 31 d. įsakymu Nr. B1-670 „Dėl Maisto tvarkymo reikalavimų kaimo turizmo paslaugos teikėjams patvirtinimo“, 3.1 papunktyje pateikiamas kaimo turizmo paslaugos apibrėžimas: savarankiška, už užmokestį turistams kaimo gyvenamojoje vietovėje ar mieste, kuriame gyvena ne daugiau kaip 3 000 gyventojų, teikiama apgyvendinimo paslauga, kai kartu sudaromos sąlygos tenkinti maitinimo, poilsio, pramogų ar renginių organizavimo poreikius.

Atsakovė, apibendrindama tai, kas išdėstyta, Sprendimel pažymėjo, kad Statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“ patvirtinimo“ (minėta, toliau – ir 1.01.03:2017), 1 priedo lentelės, kurioje pateikiamas pastatų klasifikavimas pagal naudojimo paskirtį, 11.1 papunktyje numatyta, kad viešosios rekreacijos paskirties grupės viešojo poilsio paskirties pastatai yra: kaimo turizmo pastatas, kempingas ir kiti pastatai, atitinkantys paskirties aprašymą (viešasis pastatas, skirtas viešajai rekreacijai). Kaimo turizmo paslaugos yra poilsio ir apgyvendinimo veikla kaimo aplinkoje, todėl pobūvių organizavimo veikla atitinka kaimo turizmo pastato paskirtį ir nėra laikytina naudojimu ne pagal paskirtį. Pagalbinio ūkio paskirties ūkinio pastato su pobūvių svetainės patalpomis naudojimas pobūvių organizavimo paslaugoms teikti leistinas pagal Aprašo 32 punkto ir 32.1–32.5 papunkčių nuostatas.

Pareiškėjo atstovė, nurodžiusi, kad ši Sprendimol dalis jai yra neaiški, pateikė Administracijai Skundo papildymą, nurodydama Aprašo nuostatas dėl Žemės sklypuose nurodytų statinių naudojimo, įskaitant ir Žemės sklype² įregistruoto viešojo poilsio paskirties kaimo turizmo pastato (unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*) naudojimo, kuriam, anot atstovės, Aprašo 3^{2.1}–3^{2.5} papunkčiai netaikomi dėl statinio paskirties ir vykdomos veiklos pagal VMVT suteiktą teisę vykdyti ūkinę komercinę veiklą pagal kodą Nr. 56.29.K. Skundo papildymu dar kartą, kaip ir Skunde, atkreipė

dėmesį į tai, jog Leidimu Žemės sklype² suteikta teisė statyti ūkininko sodybai reikalingus statinius, bei pažymėjo, jog Sprendime¹ apie tai nieko nepasisakytą.

Administracija Sprendimu² atsakydama į Skundo papildymą iš esmės pakartojo Sprendime¹ padarytas išvadas.

Komisija, vertindama Sprendimų turinį dėl Skunde ir Skundo papildyme išdėstytų argumentų, susijusių su statinių, esančių Žemės sklypuose, naudojimu, pirmiausia, atkreipia dėmesį, jog Akte Nr. 38 nėra išvados apie Žemės sklype² esančių statinių techninės priežiūros (įskaitant naudojimo pagal paskirtį priežiūros) nustatytus rezultatus, o tai neatitinka STR 1.07.03:2017 108.4.4 ir 108.5 papunkčių reikalavimų apžiūrėjus statinį padaryti išvadas apie statinio techninę būklę ir jo techninę priežiūrą atsižvelgiant į 108.2.1–108.4.3³ papunkčiuose nustatytus kriterijus ir šias išvadas nurodyti surašant statinio techninės priežiūros patikrinimo aktą.

Taip pat, įvertinus ginčo faktines aplinkybes, susijusias su pastatų, registruotų NTR, paskirtimis, ir Aprašo nuostatas, susijusias su galimomis vykdyti veiklomis gyvenamosios paskirties pastatuose (jų patalpose) (Aprašo II skyrius) bei negyvenamosios paskirties pastatuose (jų patalpose) (Aprašo III skyrius), pažymi, kad tiek Sprendime, tiek Sprendime¹ Aprašo nuostatas atsakovė taikė vertindama tik pagalbinio ūkio paskirties ūkinio pastato su pobūvių svetainės patalpomis (unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*)), esančio Žemės sklype, naudojimo atitiktį teisės aktų reikalavimams, konstatuodama, kad šiame pastate vykdoma veikla leistina pagal Aprašo 3² punkto ir 3².1–3².5 papunkčių nuostatas. Su šia išvada Komisija sutinka, kadangi pagal 2026 m. balandžio 23 d. VMVT raštu Nr. S6-(8.10 E)-4918 pateiktą informaciją, šiame pastate vykdoma maisto tvarkymo veikla pagal ekonominės veiklos kodą – 56.10.0.K, (Kavinių, užkandinių veikla) patenka į minėtų Aprašo papunkčių taikymą. Tačiau, atsakovė, vertindama ar viešojo poilsio paskirties kaimo turizmo pastatas (unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*)), esantis Žemės sklype², naudojamas pagal paskirtį, Aprašo nuostatų netaikė, nors tiek Skunde, tiek Skundo papildyme dėl to buvo pasisakytą ir prašyta šias aplinkybes įvertinti. Nagrinėjamu atveju, atsakovė Sprendimuose nevertino nei kaimo turizmo pastato paskirties, nei 2026 m. balandžio 23 d. VMVT rašte Nr. S6-(8.10 E)-4918 nurodytos informacijos dėl leidžiamos vykdyti ekonominės veiklos 56.29 K (Kitai maitinimo teikimo veikla) vykdymo atitikties Aprašo nuostatoms. Priešingai, atsakovė bendrai įvardijusi kas yra kaimo turizmo paslaugos, kaimo turizmo pastatų priskirtinumą viešojo poilsio paskirties pastatams, darė išvadą, kad kaimo turizmo paslaugos yra poilsio ir apgyvendinimo veikla kaimo aplinkoje, todėl pobūvių organizavimo veikla atitinka kaimo turizmo pastato paskirtį ir nėra laikytina naudojimu ne pagal paskirtį.

Iš skundžiamų Sprendimų turinio taip pat matyti, kad juose nėra pasisakytą dėl pareiškėjo atstovės Skundų argumentų, susijusių su Leidimo išdavimu ūkininko sodybai steigti ir ūkininko veiklos aspektų, jų įtakos faktiniam statinių naudojimui.

Komisija, apibendrindama nustatytas faktines ir teises ginčo aplinkybes, sprendžia, jog nustatyti ginčijamų Sprendimų – Administracijos 2026 m. balandžio 30 d. rašto Nr. S-10489(13.1 Mr) „Dėl 2026 m. balandžio 3 d. skundo bei informacijos pateikimo“ ir 2026 m. gegužės 26 d. rašto Nr. S-12862(13.1 Mr) „Dėl 2026 m. gegužės 19 d. skundo bei informacijos pateikimo“ motyvacijos ir pagrindimo trūkumai yra esminiai, sąlygoję netinkamą, neišsamų visų Skunde ir Skundo papildyme nurodytų aplinkybių ištyrimą bei įvertinimą. Šios išvados pagrindu, skundo pirmas ir antras reikalavimai tenkinami ir nurodyti atsakovės raštai naikinami kaip neatitinkantys VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų reikalavimų bei išsamumo principo.

Panaikinus nurodytus Administracijos priimtus Sprendimus, tenkinamas skundo išvestinis reikalavimas ir atsakovė Vilniaus rajono savivaldybės administracija įpareigojama iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. balandžio 3 d. kreipimąsi kartu su 2026 m. gegužės 19 d. pateiktu patikslinimu / papildymu ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį, aiškiai motyvuotą administracinį sprendimą.

Pareiškėjas Komisijos skundu taip pat prašė įpareigoti Administraciją pakartotinio nagrinėjimo metu įvertinti visas svarbias aplinkybes, įskaitant: a) NVSC nustatytus triukšmo ribinių dydžių viršijimus; b) NVSC duotus nurodymus triukšmo šaltinio valdytojui dėl triukšmo mažinimo priemonių įgyvendinimo; c) policijos registruotus pranešimus dėl triukšmo; VMVT nustatytus veiklos pažeidimus; d) ar vykdoma veikla nepažeidžia trečiųjų asmenų gyvenimo ir veiklos sąlygų,

kaip tai numatyta Apraše; e) ar yra pagrindas taikyti TVĮ 13 straipsnio 3 dalyje ir 27 straipsnio 2 dalyje numatytas triukšmo prevencijos ir mažinimo priemonės. Šis reikalavimas yra atmetamas kaip nepagrįstas, nes Komisija neatlieka viešojo administravimo funkcijų, taip pat ir nepriima sprendimų, kurie priskirti viešojo administravimo subjektams (žr., pvz., LVAT 2022 m. vasario 17 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-103-756/2022; 2020 m. vasario 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-169-624/2020 ir kt.), todėl negali įpareigoti viešojo administravimo subjektą, nagrinėjant pareiškėjo skundus, juos nagrinėti konkrečiu būdu ar konkrečioje apimtyje.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktais, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei Vilniaus rajono savivaldybės administracijai, trečiajam suinteresuotam asmeniui uždarajai akcinei bendrovei „X“ dėl Vilniaus rajono savivaldybės administracijos 2026 m. balandžio 30 d. rašto Nr. S-10489(13.1 Mr) „Dėl 2026 m. balandžio 3 d. skundo bei informacijos pateikimo“ ir 2026 m. gegužės 26 d. rašto Nr. S-12862(13.1 Mr) „Dėl 2026 m. gegužės 19 d. skundo bei informacijos pateikimo“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus tenkinti iš dalies.

Panaikinti Vilniaus rajono savivaldybės administracijos 2026 m. balandžio 30 d. raštą Nr. S-10489(13.1 Mr) „Dėl 2026 m. balandžio 3 d. skundo bei informacijos pateikimo“ ir 2026 m. gegužės 26 d. raštą Nr. S-12862(13.1 Mr) „Dėl 2026 m. gegužės 19 d. skundo bei informacijos pateikimo“.

Įpareigoti Vilniaus rajono savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. balandžio 3 d. kreipimąsi kartu su 2026 m. gegužės 19 d. pateiktu patikslinimu / papildymu ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį, aiškiai motyvuotą administracinį sprendimą.

Kitą skundo dalį atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Inga Drąsutavičienė

Komisijos narės

Vilija Astrauskienė

Laura Bernikienė